

Publicerad 2017-07-03 04:51 av lodjuret/seglare

Monika eller Martin kan förstås vara i stort sett vem som helst. Gärna i en ålder av sju eller hundra. Någonstans mitt i livet då och då, som vakna ur en dröm eller ett drömskt tillstånd.

Är det jag?

Ibland när Monika eller Martin ser sig i spegeln kommer det en sådan känsla över en. Är det där (verkligen) jag? Det behöver inte ens vara framför spegeln. Det van vara litet var som helst. Med eller utan sällskap. Bara som vakna upp plötligt ur en sorts vakendröm. En upplevelse som en varit som försjunken i och som borta för världen ett slag. Det känns märkligt att vakna upp ur det tillståndet och som vilset eller ifrågasättande undra. Va? Vad? Kan det verkligen? Ibland känns det som att stå utanför eller vid sidan av och se på. Det är en själv förstås. Bara att det där jaget verkar så olik en själv, ibland. Som om det pågick någonting och så med ens, rycks en tillbaka till en verklighet igen. En vardagens sfär. Vanlighet. Men nyss var det så överkligt och ovanligt. Som att vara någon annan och ändå en sida av sig själv. Som att ryckas med i och av äventyret.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren lodjuret/seglare med Poeter.se id #4809 innehar upphovsrätten